

Wizyta na wystawie sport jeździecki 1918-1939

Stanisław Ledóchowski

Puchary wypożyczone przez mjr. Janusza Komorowskiego (fot. M. Apel)

Mało kto wie, że w Warszawie istnieje Muzeum Jazdy Polskiej. Jego nazwa brzmi równie zaskakująco: Sala Jazdy Działu Militariów Muzeum Archidiecezjalnego. To najmłodsze muzeum stolicy mieści się w starannie i wzorowo odrestaurowanym budynku poklasztornym przy ul. Czerniakowskiej 2/4.

Z uwagi jednak na ograniczoną powierzchnię, salę ekspozycyjną działu militariów umieszczono w nie mniej zabytkowej dzwonnicy kościoła akademickiego św. Anny przy Krakowskim Przedmieściu 68. Dzwonnicę wzniesioną w 1578 r. przebudował w 1821 r. Piotr Aigner, nadając jej umiar i harmonię włoskiego neoklasycyzmu.

Dzięki życzliwości ks. prałata Tadeusza Uszyńskiego, rektora duszpasterstwa akademickiego, już w 1979 r. stało się możliwe otwarcie pierwszej wystawy w sali na 2 piętrze, do której przyłgnęło miano „Rycerskiej”. Bieżąca ekspozycja jest już szóstą z kolei, a kustosz działu militariów mgr Józef Łukaszewicz, oficer 1 DAK-u, zapowiada następne, nie mniej ciekawe i pouczające.

Wystawa sportu konnego II Rzeczypospolitej oparta została w swym zasadniczym zrębie na kolekcji fotografii mgr. Bolesława Skulicza, brata naszego słynnego jeźdźcy mjr. Bronisława Skulicza, mistrza Polski z 1938 r.

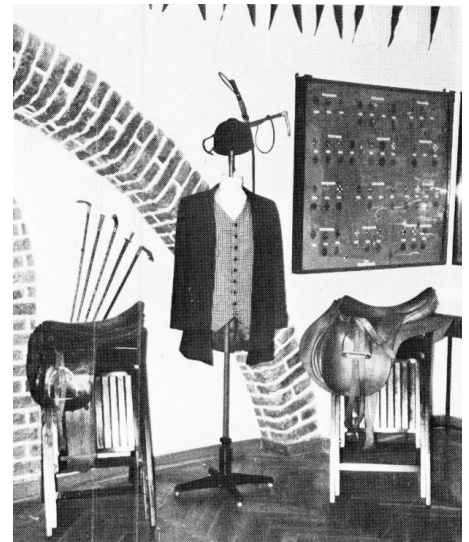

Niektóre eksponaty: dwa siodła do siedzenia po damsku, strój amazonki: w głębi gablota z wędzidłami i munsztukami. Fot. M. Apel.

Ekspozycyjny zestaw fotografii jest częścią zbiorów p. Bolesława Skulicza, które stanowią ilustrację monumentalnego wręcz opracowania o sporcie konnym w Polsce okresu międzywojennego. Być może, że praca ta zostanie opublikowana. Zanim to jednak nastąpi, możemy jej fragmenty przestudiować na prezentowanej wystawie.

Materiał wystawowy został uporządkowany wg dwóch zasadniczych działów: krajowych i międzynarodowych zawodów konnych. Poszczególne gabloty są poświęcone takim tematom jak: zawody konne o mistrzostwo armii, centralne zawody artylerii konnej, krajowe zawody konne, lata sukcesów międzynarodowych i międzynarodowe zawody konne.

Uzupełnieniem zbioru fotografii mgr. Bolesława Skulicza są eksponaty, ukazujące sprzęt jeździecki, nagrody (w tym 7 pucharów), pamiątki i piśmiennictwo dotyczące sportu konnego w okresie międzywojennym.

Siodło stiplowe (z lewej) i sportowe, strój jeźdźca, a w głębi gablota z odznakami pułków kawalerii (fot. M. Apel).

Przedmioty te wypożyczyli: Adam Borowski, Janusz Ciborowski, Stanisław Ledóchowski, Józef Łukaszewicz, Joanna Szaniawska i Aleksander Wyrwiński. Szczególną wartość posiadają pamiątki i puchary udostępnione przez mjr. Janusza Komorowskiego, wybitnego jeźdźca, uczestnika ekipy narodowej na Olimpiadę 1936 roku w Berlinie.

Nie będę tu wymieniał wszystkich zasługujących na to eksponatów. Zapraszamy na zwiedzenie wystawy w każdą niedzielę do końca września, w godz. od 12 do 18. Ekspozycja jest niewielka, lecz nasycona bogatym i różnorodnym materiałem dydaktycznym. Potwierdza on konkluzję zawartą w książce Witolda Pruskiego „Dzieje Konkursów Hipicznych w Polsce” (1982), że polska odmiana naturalnej szkoły włoskiej, wypracowana w CWK w Grudziądzu, zasługuje nie tylko na miano „szkoły”, lecz także metody skutecznej i efektywnej, umożliwiającej maksymalną, bezkonfliktową współpracę jeźdźcy z koniem. Współdziałanie to niektórzy nazywają „rozumieniem” konia. I z tego chociażby powodu, polecamy omawianą wystawę naszej jeździeckiej młodzieży.